

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroško ulice št. 5. — Določniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Po občinskih volitvah v Ljutomeru.

Kakor po hudi uri, vlada sedaj po volitvah v občinski odbor velika tihota tudi v našem trgu. Vendar hočemo pojasniti volitve in sicer zato, da bodo Slovenci vedeli, pri čem da so, kako se jim je ravnati v prihodnje. Vedó naj, komu naj zaupajo in komu ne smejo, komu naj nosijo svoje krajcarje in koga naj se ogibljejo.

V tretjem volilnem razredu smo zmagali Slovenci s toliko večino, kakor se nikoli. Izmed 134 volilcev v tem razredu, ki so se udeležili volitve, glasovalo jih je za narodno stranko 102, a za nasprotno samo 32; torej imamo večino od 70 glasov. Izvoljeni so gospodje dr. Fran Rosina, odvetnik, e. kr. notar Anton Slamberger, in veleposestnika Fran Seršen in Ivan Vaupotič. Namestnikom pa: gg. Anton Misija in Alojz Rajh. In komu gre hvala? Vrlim, značajnim slovenskim volilcem, ki so vkljub strastne agitacije od nemške strani, ki je svoje ljudi razpošiljala na »železnih konjih« na vse strani, ostali neomahljivi. Slava jim!

V drugem razredu so voljeni gg.: Steyer, Semlitsch, Mauritsch in dr. Namesnig. V prvem pa gg.: Schwarz, Sideritsch, Huber Adam in Duller. V pojasnilo bodi med drugim rečeno, da je Huber edini, ki je rojen Ljutomerčan. In vendar taki ljudje imenujejo po nemških časnikih slovenske poštenjake pritepence!

Volitve se je udeležilo 174 volilcev v vseh treh razredih. Izmed teh jih je volilo 116 narodno in 58 za Nemce; a zmagali so Nemci. Kdo ne prevede iz tega, da je novi občinski odbor v resnici po volji vseh volilcev, ko je vendar 116 volilcev glasovalo proti nemškim 58! Dobrega gotovo nič nimamo od njih pričakovati; gospodarili bodo naprej tako, kakor do sedaj. Hranilnična hiša n. pr. ki je postavljena pred dvema letoma, je že vsled starosti oslabela tako, da jo morajo podpirati! To je menda namesto odobrenja, ki bi vsaj po našem mnenju bilo bolj postavno, kakor popravek že v drugem letu!

Kar se pa tiče posebnih volilcev, omeniti nam je sledeče: Krčmar Sideritsch je volil z Nemci in je tudi v odboru. Ali bi ne bilo dobro, da bi si slovenski kmetje, ki le prepogostokrat zahajajo v njegovo gostilnico, to zapomnili? — Dubois, knjigotržec, volil je proti nam, če tudi prodaja večinoma slovenske knjige. — Neka priprosta ženka Marija Smodiš je dala pooblastilo e. kr. poštarju. Pomnimo si! — Kaj pa še le naj rečemo o oštrju Schramlnu, ki rodom niti ni Avstrijec. On se je pri volitvah porogljivo čudil, odkod da pride toliko kmetov? Tako?! Tam, kjer ste vrli narodnjaki izvrševali svojo dolžnost, mu niste bili ljubi, zakaj bi ga potem nadlegovali v njegovi hiši? Ne hodite mu na pot! Gosp. Semlitsch, ki je bil kot Zemljič eden izmed ustanovnikov tukajšne čitalnice, je volil nemški in je med nem-

škimi odborniki. In zato vprašam: Bi-li ne bilo bolje, da bi mi podpirali slovenske trgovce, nego da bogatimo »Nemce« ter jim dajemo v roke sredstev, da nas potem zatiravajo? Železo se tudi ne dobi samo pri Adamu Huber-ju, ki je v nemškem odboru, ampak tudi v drugi štacuni njemu nasproti. Torej! Omeniti bi jih še mogli veliko, toda to naj zadostuje!

Ravnokar sem čital v »Tagesposti« brzojav, da so Nemci zmagali v I. in II. volilnem razredu tako sijajno, kakor še nikoli. In v tretjem? O tem — molči. Da! Zmagali so, a zmagali vsaj po našem trdnem prepričanju poslednjikrat!

Delujmo z združenimi močmi, v medsebojni bratovski zvezi in sicer s tem, da podpiramo svoje ljudi, zakaj v slogi je moč. Potem se smemo zaupno ozirati v boljšo prihodnost. Onim pa, ki se veselé svoje zmage, ter so djali: »Kdor se ob koncu smeji, najbolje stori«, njim pa kličemo: »Ni še vseh dni večer! Čez tri leta se vidimo zopet!« Ljutomerski Slovenec.

Gospodarska knjiga.

(Dalje.)

Vrst gospodarskih stroškov pa je navadno sedem, namreč 1. davek, 2. dolg na posestvu ali obresti, 3. služabnikom plačilo, 4. dninarji, 5. hrana, 6. razni stroški in 7. zasebni stroški. Naj jih nekoliko razložim, da me boste lažje razumeli. Ko sem namreč jaz prvič tako računil, zdelo se mi je, kakor bi mi pri vsaki vrsti nekaj pravilo: tu le si preveč porabil, tam po nepotrebem izdal itd. Tako hočem tudi v kratkih besedah svetovati kmetom mimogredé, kje in kako si morejo pri jedni ali drugi vrsti kaj prihraniti, če hočejo, in si pri malem zboljšati svoj revni stan.

V prvo vrsto stroškov smo zapisali davek, ker ta se mora gotovo plačati. Res marsikateri kmetič večkrat s težkim srcem nese lep denar v davkarijo in včasih se celó jezi, da mu ga tako obilno naložijo, pa kaj si čes? Vsi smo udje velike družine-države in tudi vsi moramo za-njo kaj žrtvovati, da se nam mir in red ohrani. Pomisli, ljubi moj, koliko več morajo za dom in cesarja žrtvovati drugi ljudje p. vojaki, ki morajo darovati čas, zdravje, velikokrat tudi življenje. Dalje pomisli, da morajo to breme nositi vsi stanovi, kakor tudi vsi tvoji tovariši-kmetje, in če oni zmagujejo, zakaj bi ti ne? Če pa te le zadene kakšna uima in ti uniči pridelke, potoži to svojo nadlogo gosposki v prošnji za odpusčenje davka in gotovo ti bodo vsaj nekoliko ustregli.

Druga vrsta gospodarskih stroškov so skoro pri vseh kmetih obresti od dolgov. Žalibog, da je danes že malo, malo kmetov, ki bi ne bili zadolženi več ali manj.